

EESTI EVANGEELIUMI LUTERIUSU KIRIKU LOS ANGELESE KOGUDUS

1306 West 24th Street, Los Angeles, CA 90007

KOGUDUSE TEATED

OKTOOBER 2015

NR. 5

Kirik: Latvian Ev. Lutheran Church, 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Õpetaja Enn Auksmann
ei ole veel saanud

Esimees: Heino Nurmberg
80119 Palm Circle Dr.
La Quinta, CA 92253
Tel. (760) 775-9160
Hnurmberg@earthlink.net

Laekur: Uve Sillat
11033 Braddock Dr.
Culver City, CA 90230
Tel. (310) 836-4210
Sillat@att.net

E.E.L.K. Los Angelese koguduse **koduleht** internetis: <http://losangeles-kirik.cwahi.net/>

MAA PEAL EI OLE SURMAVALLA VALITSUST

“Jumal ei ole teinud surma ega tunne rõõmu elavate hukkamisest. Tema on ju kõik loonud, et see jääks, ja mis maailmas on sündinud, on tarvilik. Selles ei ole hukatuse mürki, maa peal ei ole surmavalla valitsust. Sest õigus on surematu.” (Trk 1:13-15)

Nii seisab Vanas Testamendis nn. apokriiva raamatute hulka kuuluvas Saalomoni Tarkuse-raamatus. Need sõnad on lootustandvad, samal ajal aga ka kummalised, lausa uskumatud.

„Maa peal ei ole surmavalla valitsust,“ ütleb too ammuse aja tark, kelleks ei ole ilmselt mitte ligi kolm tuhat aastat tagasi elanud kuningas Saalomon, vaid keegi meile tundmatu kreeka-keelne juut kolmandast või teisest sajandist enne Kristuse sündi.

Kuidas mõista kinnitust, et maa peal ei ole surmavalla valitsust? Kirjutan neid sõnu hetkel, mil suur osa ameeriklastest esitab endale ja teistele lõputuid ja hetkel veel vastuseta küsimusi järjekordse massitulistamise kohta, sedakorda Oregonis, mille tagajärjel hukkus kümme inimest (nende hulgas kurjategija ise) ja sai haavata seitse.

Kõik tundub justkui kisendavat vastupidist: siin maa peal ei olegi vaata et midagi muud kui vaid surmavalla ja ülekohtu valitsus . . .

Muidugi jahtuvad aja möödudes hetkel nii kuumad tunded, isegi ahastus, segadus ja lei-navalu annavad pikkamisi järele – aga peamine küsimus, see meie arvates tegeliku elu niivõrd reljeefne vastuolu pühakirjasõnaga jääb alles, ja tundub, et üha vähem inimesi oskab sellega midagi peale hakata.

Väljapääsuks näib olevat unustamine, silmade sulgemine. See aga ei ole hea lahendus, kuna tagajärjeks on veelgi rängem ehmatus siis, kui tegelikkus meid kätte saab. Ja kui mitte ehmatus, siis vähemalt oskamatus selle meid kätte saanud tegelikkusega adekvaatselt ning endale ja eriti oma lähedastele võimalikult vähe valu tehes toime tulla.

Olin oma elu esimestel aastakümnetel üsna hoitud selle poolest, et mul ei olnud kuni kahekümne aasta vanuseks saamiseni ühtki päris isiklikku kokkupuudet surmaga.

Tõsi, kui ma olin viiendas klassis, siis suri ootamatult üks mu õpetaja, väga armas ja heasüdamlik naine. Tema ärasaatmine oli koolimaja saalis ja kõik õpilased pidid tema puusärgi juurest mööda käima. Mäletan, et ma kartsin, kuna polnud kunagi varem ühtki surnut näinud. Oma kartusest ei julgenud ma teistele rääkida – piinlik oli: kümneaastane poiss ei tohi ju mitte midagi karta. Nii ma ei mäletagi õieti, kas ma üldse vaatasin puusärgi sisse või mitte – mingi ähmane mälupilt mul on, aga ma ei tea, kas see on päris või kujutletud.

See jäigi umbes kümneks aastaks minu ainsaks kokkupuuteks surmaga. Tõsi, vahepeal kutsuti ära terve rida nõukogude riigijuhte, aga nende surma ja matuseid ei osanud me – tuleb veidi häbenedes tunnistada – panna sugugi inimesu ja surma konteksti, vaid võtsime pigem mingi lõbusa naljana.

Taas seisin puusärgi kõrval siis, kui minust oli saanud usuteaduse üliõpilane ja ma olin asunud ametisse Tartu Pauluse koguduse õpetaja abilisenä. Mäletan toda esimest matusetalitust – verinoor tudeng, nagu ma olin. Muidugi ma pelgasin: see oli minu jaoks justkui proovikivi, kuna ma polnud kindel, kas saan hakkama, justnimelt kartusest surma ees – või õigemini mitte surma kui niisuguse, vaid surnud inimese, surnukeha ees.

Polnud hullu midagi, sain hakkama! Matsin järgnenud viie aasta jooksul oma pooltuhat inimest. Aga tõeliselt kätte sai too elu ja surma reaalsus mind alles siis, kui olin kahekümne viie aastane ja ootamatult suri mu isa . . .

Ning siis ei osanud ma – mitusada matust seljataga – selle reaalsusega õieti midagi peale hakata. Ma ei osanud väljendada oma kurbust. Ma ei osanud jagada oma lähedaste leina. Mina, kes olin varem trööstinud nii paljusid teisi nende lahkumisvõlu, ei mõistnud teha sedasama omaenda perekonnaliikmetega.

Aga kõige suuremat valu tegi see, et taipasin järsku: nüüd ongi lõppenud see aeg siin maa peal, mil ma võisin just selle inimesega oma elu ja teed jagada – ja kui vähe ma olin osanud seda sinnamaani. Ning mõnda aega vaatas mulle justkui kõikjalt minu ümbert vastu mu isa nägu ja kuju . . .

Hiljem tuli lahkumisi veelgi: mu äi, üks mu vanaisa ja teine, mu väga armastatud onu, vanaema, paljud armsaks saanud koguduseliikmed.

Aga isa surm oli justkui teatavaks pöördepunktiks. See pani hoopis suurema tähelepanuga suhtuma elavatesse, hoopis kallimaks pidama aega, iga hetke, mis mulle on nendega antud. Ning ühtaegu – ja see on Jumala suur kingitus – nägema seda, mis jääb, ja lootma sellele, mis on tulemas.

Jah, surm teeb siin maa peal oma tööd, tihtipeale läbi kohutava kurjuse, nagu tolle ennist nimetatud Oregoni (või ükskõik millise muu) tapatöö puhul. Aga ometi ei ole surmal viimast sõna, sest kui suureks kurjus ka kasvaks, ta ei ole võimeline hävitama headust ega armastust. Olgu pimedus kui suur tahes – ta ei suuda teha olematuks valgust. Vastupidi: mida pilkasem pimedus, seda kirkam on seda läbistav valgusesära.

Ning just surma reaalsus võib aidata meil veelgi paremini mõista elu imelisust, seda võraturat kinki, millega Jumal meid luues on meid õnnistanud, jagades meiega iseenda olemust ja olemist.

Jumal tahab, et me elaksime. Et isegi surm oleks meile teenäitajaks ellu: tuletades meelde nii praeguse elu ime üürisust kui ka seda, et oleme loodud millegi palju enama ja palju suurema jaoks.

Kirkaimaks valguseks keset meie praegust, surma varju mässitud maailma on Kristuse surm ja ülestõusmine: Temas me näeme tõepoolest, et maa peal ei ole surmavõlu valitsust, sest õigus on surematu. Kristus on meiega õigus ja lunastus, meie ülestõusmine ja elu.

Enn Auksmann

KOGUDUSE SUVEPÄEV

E.E.L.K. Los Angelese koguduse Lõikuspüha jumalateenistus ja suvepäev toimus 27. septembril Linda ja Edgar Kaskla avaras kodus. Kohal oli üle 60 inimese. Jumalateenistuse viis läbi õpetaja, praost Enn Auksmann. Orelil Kaie Pallo. Peale jumalateenistust ütles avasõna esimees Heino Nurmborg, kes tänas pererahvast ja kõiki vabatahtlikke abilisi. Südamlik tänu praost Auksmannile Eestist pika reisi ettevõtmise eest meie teenimiseks.

Lõunasöögi ettevalmistamisel osalesid Boris Auksmann, Edgar Kaskla, Heljo Kaskla, Heino ja Maie Nurmborg ning Aili Rebane. Toidulaua organiseerimise eest hoolitsesid Aili Rebane ja Maie Nurmborg. Karastavad joogid töid Mati Laan ja Edgar Kaskla. Mati Laan korraldas lauad, toolid ja päikesekatted. Loteriid olid aidanud ette valmistada Aili Rebane, Uve Sillat, Kathleen O'Neal ja Kaie Pallo. Loosimise arvepidajad olid Luige Lill ja Milvi Laan.

Peale maitsvat lõunasööki ja kohvilauda algas loterii, mille viisid läbi Tõnis Rebane ja Linda Kaskla koos noorte abilistega. Lisaks annetatud ja ostetud esemetele tulid loosimisele rahalised peavõidud, mille omamiseks pidi isik ise kohal olema. Loosimiseks välja pandud \$100 võitis Olav Padjus ja \$150 Tõnis Rebane.

Taevaisa oli meie suvepäeva õnnistanud üsna sooja ilmaga ja kõik veetsid ilusa päeva ühises osaduses.

EESTI KIRIKU SEINAKALENDER

Juhatus, oma koosolekul 20. augustil k.a., otsustas toetada ajalehe "EESTI KIRIK" seinakalendri väljaandmist \$ 500 suuruses summas. E.E.L.K. Los Angelese Koguduse laekur võtab vastu tellimusi kodumaal ilmuva ajalehe "EESTI KIRIK" 2016. aasta seinakalendri. Kalendri hinnaks on \$10.00. Samuti soovib juhatus ajaleht "Eesti Kirik" tellimusi teha, mille maksumus on € 90.00 aastas.

LAHKUNUD

ANTON TREIBERG

Sünd. 18. oktoobril 1908.a. Riguldi vallas, Noarootsi khk, Läänemaal

Surn. 23. septembril 2015.a. Fountain Valley, Californias

Maet. 3. oktoobril 2015.a. eestlaste matusepaigale, Forest Lawn

Hollywood Hills, Los Angeles, California

Mina olen ülestõusmine ja elu.

Kes minusse usub, see elab, isegi kui ta sureb.

Jh 11:25

KALENDAARIUM

Los Angelese Eesti Segakoor alustab tegevusega 23. oktoobril.

Harjutused toimuvad reede õhtuti kell 7:30 Eesti Majas. Uued lauljad teretulnud.

- Pühap. 11. okt.   **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
kell 9:45 e.l.
kell 2 p.l.   **Jumalateenistus Los Angelese kirikus.** Teenivad õpetaja Enn Auks-
mann ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed: Uno Anderson ja Johannes
Nukk. Kohvilaud.
- Kolmap. 14. okt.   **Senioride klubi** kokkutulek Eesti Majas. Lõunasöök.
kell 11 e.l.
- Esmasp. 19. okt.   **Juhatus koosolek Eesti Majas.**
kell 7:30 õhtul
- Pühap. 25. okt.   **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
kell 9:45 e.l.
- Pühap. 8. nov.   **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
kell 9:45 e.l.
- Kolmap. 11. nov.   **Senioride klubi** kokkutulek Eesti Majas. Lõunasöök.
kell 11 e.l.
- Esmasp. 16. nov.   **Juhatus koosolek Eesti Majas.**
kell 7:30 õhtul
- Pühap. 22. nov.   **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
kell 9:45 e.l.
kell 11 e.l.   **Surnutepüha jumalateenistus armulauaga Forest Lawn Hollywood
Hills valges kirikus.** Teenivad diakon õpetaja Gilda Karu ja organist Kaie
Pallo. Nõukogu liikmed: Valdur Kaskla ja Jaak Kukk.
- \Laup. 5. dets.   **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
kell 9:45 e.l.
- Pühap. 6. dets.   **Jõululaat Eesti Majas Eesti Köögi korraldusel.** Müügikohtade bronee-
rimine ja laada info: Mall Arusalu telefonil (714) 394-2917.
- Kolmap. 9. dets.   **Senioride Klubi jõulukokkutulek Eesti Majas.** Koosviibimine.
kell 11 e.l.
- Pühap. 13. dets.   **Täienduskooli ja koguduse ühine jõulupuu Eesti Majas.** Täiendus-
kooli ja koguduse liikmete ettekanded. **Jõuluvana.** Nõukogu liikmed: Heljo
Kaskla ja Mai-Liis Pallo. Järgneb **koosviibimine** kohvilauas, milleks palutak-
se tuua suupisteid meie tavapärasel viisil.

Tähelepanu! Juhatus palub koguduse nõukogu liikmetel, kes teenivad kaasa jumalateenistusel tulla kohale 30 minutit varem, enne teenistuse algust, et aidata katta kohvilauda.